

॥ ದೃಷ್ಟಿ ತೆಗೆದಿದ್ದು ॥

ಏನಾಯಿತು ರಂಗಗೆ ನೀವ್ ನೋಡಿರಮ್ಮಾ । ಯಶೋದೆ!
ನಿಧಾನಿಸಿ ಎನಗೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಿರಮ್ಮಾ । ಗೋಪಿ॥ಪ॥

ಹುಟ್ಟಿದಾರಭ್ಯ ಕಣ್ಣ ಮುಚ್ಚನಮ್ಮ ।
ಅವ ಇಷ್ಟಾದರನ್ನವ ಉಣ್ಣನಮ್ಮ ।
ತನ್ನ ತುಟುಕು ಮುಖವ ಮೇಲಕ್ಕೇತ್ತನಮ್ಮಾ ।
ಎಷ್ಟು ಪೇಳಿದರು ಬಾಯ ಮುಚ್ಚಲೊಲ್ಲನಮ್ಮಮ್ಮಾ ॥೧॥

ಗಾಯ ಇದ್ದ ಹಾಗಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚಿತಮ್ಮ ।
ಅವನ ನೋವು ನೋಟದಿ ಅಗ್ನಿ ಬತ್ತಿತಮ್ಮಾ ।
ಹೆತ್ತ ತಾಯಿ ನೆನಪಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತಮ್ಮಾ ।
ತನ್ನ ಬಾಯೊಳಗೆ ವಿಶ್ವರೂಪ ತೋರಿ ಪೋದನಮ್ಮಮ್ಮಾ ॥೨॥

ಅತ್ಯಂತ ಮಾತನಾಡುವನಮ್ಮ ।
ಪೋಗಿ ಸತ್ಯ ತೇಜಿಯ ಏರುವನಮ್ಮಾ ।
ನಿತ್ಯ ನಿರ್ದೋಷಿ ಪುರಂದರ ವಿಠಲನಮ್ಮಾ ।
ಭಕ್ತರ ಸಲಹುವ ದೇವ ಈತನಮ್ಮಮ್ಮಾ ॥೩॥